

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

únor 2014

8. ročník / 2. číslo

"Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích." (Mt 5,16)

Bratři a sestry,

říká se, že lidé si často vzpomenu na Boha jen ve chvílích, kdy jim teče do bot, kdy jim není dobře. Ve chvílích, kdy mají pocit, že se nad nimi zavírá temná hladina jejich vlastního neštěstí. Ale je tomu skutečně tak? Nehledáme spíše pomoc u svých nejbližších? Když je nám nejhůř, sáhneme spíše po telefonu, abychom zavolali příteli a svěřili se mu s nespravedlnostmi života spíše, než abychom sáhli po Bibli či se zkusili vnitřně ztišit a odevzdat naši vnitřní bolest Pánu.

Jiní jedinci zase mohou volit taktiku zatnutých zubů a se sugestivní mantrou „To musím zvládnout sám!“, se pokouší najít sílu sami v sobě. Hrdinně pozvednou hlavu vstříc nepřízni osudu a proti proudu se vydají zdolávat překážky. Myšlenky na Boha u nich povětšinou zůstávají u vět „Bože, proč?“ vyřknutých do prázdna.

Je to funkční? Možná ano. Ovšem v jednom případě se musíte spoléhat na ochotu přátel stát nám neochvějně po boku, v druhém případě na ještě méně spolehlivou osobu – na sebe. Ale co se stane, když kamarád nezvedne telefon? Sám nemá náladu? Má moc práce? A jak se dlouhodobě vyrovnat s dusivým pocitem osamělosti, když si neumíme či nechceme říct o pomoc?

Jak blízko pak je člověk pocitu, kdy si připadá jak na poušti. Nikde kousek stínu, nikde kapka vody, která by svlažila jeho rty. Jen horoucí slunce, které ho spaluje. Písek ho pálí do nohou a zdá se, že oáza je v nedohlednu. Postupně ztrácí naději.

Říkám si, zda je skutečně tak těžké hledat tuto ztracenou naději u Boha? Proč tak často spoléháme na lidské síly více než na Boží pomoc? Má to snad kořeny v našem pocitu, že si ji nezasloužíme? Jak Adam v Edenu se schováme před Boží tváří ze strachu, ze studu? Možná je v tom i část určité neochoty plně vpustit Boha do našeho života.

Jistě chodíme do kostela. Umíme odříkat modlitby. Držíme se desatera... Více méně. Občas možná i zalistujeme Písmu svatém a něco málo si z principu přečteme. Ale upřímně, jak je to s naší důvěrou vůči Hospodinu? Vnímáme ho skutečně jako pevný bod, na kterém můžeme stát v bouřích každodenního života? Vnímáme ho jako někoho, o koho se můžeme vždycky opřít? Jako někoho, na koho se můžeme vždy obrátit? Dělíme se s ním o všechno dobré i zlé v našem životě? Anebo je někdy až příliš často naše křesťanství spíše jen něčím, co nás nějak společensky zařazuje?

Kázání studentů teologie

Kdybychom si teď měli odpovědět na otázku, zda skutečně plně důvěřujeme Bohu, jak by ta odpověď zněla? Přiznávám, že u mě by při kladné odpovědi pevná jistota z hlasu asi poněkud vymizela. Sobě člověk může trochu lhát, před druhými člověk může vystupovat duchovně bezúhonně, ale jak se vylepšit před Hospodinem, který zná naše srdce.

V tu chvíli si až skoro s hrůzou uvědomuji, jak málo někdy pouštím Boha do svého života. Kolikrát v životě jsme se spoléhala spíše na člověka, na svoje vlastní síly. Kolikrát jsem zapoměla být vděčná, poděkovat... Jak málo vyhledávám ty krásné chvíle, které mohu trávit jen s Bohem. Jak málo nechávám svůj strom zakořenit u vodního toku. Upřímně pak jemu i sobě slibuji, že takové odloučení už nedovolím. Víc než kdy dřív chci být stále zeleným stromem, který se nemusí bát žáru a neohrozí ho ani největší období sucha. Jak dlouho však tohle odhodlání vydrží? Den? Hodinu? Zmizí hned po té, co se za mnou zavřou dveře kostela?

„Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyléčitelné...“

Tohle by pro nás nemělo být ani omluvou, ani výmluvou. Spíše varováním. Jak nestálá může být naše opravdová náklonnost vůči Bohu. Každý si tohle někdy zažije. I biblické postavy občas zapochybovaly... Apoštolové jsou takovým jedním příkladem malé důvěry. Jsme jen lidé. Pochybování, strach a nedůvěra jsou naše charakterové vlastnosti. Tak proč se spoléháme jen na člověka? Proč věříme jen ve vlastní síly?

Bůh Otec našťestí takovýmito vlastnostmi neoplývá. A jako bonus navíc má neuvěřitelnou trpělivost. A i když my občas zapomeneme, že je tu pro nás, on na to nezapomíná. Rozhodnutí je na nás. Jalovec v pustině nebo strom zasetý u tekoucí vody. Spolehnutí se na lidské síly či doufání v Hospodina. Strach nebo důvěra...

Amen.

Monika Mádlová

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 11⁰⁰ – eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Čtvrtek 18⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Pátek 17⁰⁰ – eucharistická slavnost kolem stolu v Communiu

Kalendárium

2. února od 17,00 se k slavnostní bohoslužbě sejdem v katedrálním chrámu sv. Vavřince, protože budeme slavit svátek Uvedení Páně do chrámu (neboli Hromnice).

4. února od 19,00 se bude konat filmový klub v Communiu v ulici Karolíny Světlé 21 (promítat se bude film s názvem „Darjeeling s ručením omezeným“ z roku 2007, komedie).

11. února od 19,00 se bude konat v Communiu v ulici Karolíny Světlé 21 Biblická hodina. Pokračujeme vyprávěním a diskuzí o Starém zákoně.

18. února od 19,00 se bude konat v Communiu v ulici Karolíny Světlé 21 Starokatolická specifika. O tom, co to vlastně starokatolictví je, bude povídat náš biskup Dušan Hejbal.

25. února od 18,00 nám na bohoslužbu s ekumenickým hostem dorazí Ing. Pavel Hradílek, kněz tzv. „pražské obce“ skryté církve. Jaké jsou jeho zkušenosti z podzemní církve, nám bude povídat v následující besedě, která se bude konat v Communiu od 19 hod.

Událo se

1. ledna od 18,00 se konala Novoroční ekumenická slavnost. Tentokrát v římskokatolickém kostele sv. Karla Boromejského na Malé Straně. Kázáním posloužili náš biskup Dušan Hejbal, Joel Ruml (ČCE) a Tomáš Butta (CČSH). Tuto slavnost jste mohli sledovat v přímém přenosu na druhém programu České televize. Pokud vám však přímí přenos unikl, je možné stále vyhledat tento pořad v archívu na internetových stránkách ČT (odkaz naleznete na celocírkevních stránkách v článku o této události).

Kalendář farní obce

---

7. ledna od 18,30 se konalo další ekumenické setkání. V rámci Aliančního týdne se sešli křesťané v modlitebně Církve bratrské v Soukenické ulici na Praze 1. O Ježíšově zázraku u jezera Bethesda kázal jak Dominik kardinál Duka, tak předseda Ekumenických církví v ČR Daniel Fajfr (též předseda Rady CB).

8. ledna od 18,00 se konala další ekumenická slavnost. Tentokrát se zaměstnanci ústředí církví sešli v luterském kostele sv. Michala v Jirchářích na Praze 1. Slavnosti předsedal Marián Čop, superintendent ECAV v ČR.

20. ledna od 18,00 se pro změnu v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů konalo další ekumenické setkání a to v římskokatolickém kostele sv. Vojtěcha na Praze 6 (budova KTF). Kázat jsme mohli opět Daniela Fajfra, tentokrát však na téma „Je Ježíš rozdělen?“. Ještě téže večer šli pak Dominik kardinál Duka, Daniel Fajfr, Joel Ruml, náš biskup Dušan Hejbal a Tomáš Butta uctít památka Jana Palacha na Václavské náměstí.

21. ledna od 18,00 se konala pro nás v tomto měsíci poslední ekumenická bohoslužba a to v husitském kostele sv. Václava Na Zderaze na Praze 1. V hojném počtu se tu sešlo i více našich farníků. Kázat jsme mohli slyšet římskokatolického faráře od Matky Boží před Týnem Vladimíra Kelnara.

26. ledna od 14,35 jste na druhém programu ČT mohli sledovat Sváteční slovo, ve kterém o strachu mluvil náš biskup Dušan Hejbal. Pořad můžete stále shlédnout v archívu ČT (odkaz naleznete na celocírkevních stránkách v článku o této události).

Fotky z výše uvedených akcí a odkazy na videa naleznete na stránkách: www.starokatolici.cz.

Narozeniny v listopadu slaví:

Patricie Anzari, Romana Balasková, Erik Vojtěch Boldiš, Michaela Brigid Bradley, Martin Dobeš, Miroslava Dušková, Klára Jirešová, Robert Kodym, Helena Konvalinová, Martina Kuhnová, Michal Nádvořík, Vladimír Novák, Adam Ondráček, Iva Ondráčková, Iva Pletková, Stella Svobodová, Michaela Noe Švestková, Petr Tvrdek, Hana Vinšová

Přejeme hojnost Božího požehnání.

Nedělní a sváteční čtení

---

2. 2. – Svátek Uvedení Páně do chrámu

Mal 3,1-4

Ž 84 (Ž 24)

Žd 2,14-18

L 2,22-40

Staré sakramentáře nazývaly tento den svátkem Setkání. Setkání Simeona a Anny s Ježíšem, setkání Starého a Nového zákona. S Ježíšem se dnes setkáváme i my. Setkáváme se s Pánem, který je i pro nás světlem, které svítí ve tmě a tma ho nepohlí. To světlo zazářilo v prostorách starozákonního chrámu v Mariině i Simeonově náruči a září i do našich dnů. I my se chceme s Kristem setkávat, vnímat ho ve společenství, které je nám dáno pro setkání s ním, vnímat jeho přítomnost v pozemských souvislostech, tam, kde se nám dává poznat. A to, co přináší Boží dítě, je určeno všem národům, i nám. Boží záchrana je připravena pro všechny, kdo o ni stojí.

9. 2. – 5. neděle v mezidobí

Iz 58,1-9a(9b-12)

Ž 112

1K 2,1-13a(13b-16)

Mt 5,13-20

Sůl a světlo jsou obyčejné věci. A přece ten obraz v Ježíšových ústech znamená nového člověka. Je to člověk stojící před Bohem, vědom si svých chyb a stále více toužící po Bohu. Je jednoznačný ve svém jednání, ochoten se obětovat, ochoten se rozdávat a připraven na nevděk. Je otevřený vůči Bohu i lidem. Takoví máme být. A to je krásné a těžké. Ježíšova slova nejsou lichotivým přirovnáním pro učedníky, ale úkolem a posláním. Vy jste tu pro druhé, byli jste osloveni a vybráni, abyste se stali důkazem Božího přátelství. Mysleme na to. Je veliké být spolupracovníky Ježíše Krista. Být společenstvím, kde už nastal Boží řád. Jenom tak se nestaneme hromadou kazící se a stále ubývající soli, která leží v bezpečí kostelů, ani svíce pod nádobou našich lidských nedostatků, když se nevdáme zodpovědnosti za svět a nerezignujeme na službu světu.

Nedělní a sváteční čtení

---

16. 2 – 6. neděle v mezidobí

Dt 30,15-20 (Sír 15,15-20)

Ž 119

1K3,1-9

Mt 5,21-37

Úvahy Sírachovce nad dvojí možnou cestou jsou jednak úvahami o lidské svobodě, kterou zná i řecká filozofie, jednak úvahami o následcích užití této svobody. Smrt v biblickém slova smyslu si člověk volí příklonem ke špatné cestě. Z životního ztroskotání nelze vinit Boha.

23. 2. – 7. neděle v mezidobí

Lv 19,1-2.9-18

Ž 119

1K 3,10-11.16-23

Mt 5,38-48

Pane, vím, jak jsi to myslel, když jsi říkal, že máme nastavovat druhou tvář. Zlo plodí jen zlo. Nekonečný řetězec odplat, zlosti, nenávisti. Ano, věty typu: „Já se postím!“ nikam nevedou. Neuleví se nám, když hodíme kamenem. Nedojdeme klidu, když zažalujeme toho, kdo se proti nám provinil. Žádná odplata, kterou nám nabízí tento svět, není dostatečně velká, aby nám vykompenzovala újmu na těle či duchu. Po falešném pocitu zadostiučinění přichází jen pocit prázdnoty. A to prázdno, to je tvoje bolest v nás. Rány po hřebech, které jsme do tebe zatloukli pro naši malichernost. Rozumím... Ale, Pane, řekni sám, znáš ten pocit zrady, ten pocit ublíženosti i tu hořkou pachut' ponížení, když to všechno máš jen tak snést. Tak nám odpusť, když místo nabídnutí druhé tváře vrátíme úder. Vždyť i ty jsi znal zlost. Proklel jsi fíkovník... Odpusť pár takových fíkovníků v našem životě...

24. 2. – Svátek sv. Matěje, apoštola

Sk 1,15-17.20-26

Ž 113

J 15,9-17

„To vám přikazuji, abyste jeden druhého milovali.“ Tato slova Ježíš říká svým učedníkům poslední večer, který s nimi tráví. Prikázání lásky. Jako by znal slabost lidských srdcí a věděl, že i přes veškerou naši snahu mu být co nejvíce podobní, budeme mít často problém s tím se mít rádi. Milovat bratra či sestru svou bez slůvka ale. Přijímat bez výjimek. S upřímným úsměvem bez kapky jedu na špičce jazyka. Jak málo lásky v nás přes veškerou naši víru dokáže být. Jak často si dokážeme nesmyslně ublížit. Kolikrát v životě věnujeme Jidášův polibek. Kolik neupřímných omluv vyslovíme. A přesto, přes veškerou zášť, kterou si hýčkáme v srdci (často i s pocitem oprávněnosti), se dokážeme nazývat křesťany. Ostatně být křesťanem neznamena být bez viny. Neučiní to z nás najednou lidi silné, bezchybné, sluníčkové, láskyplné... Učiní to z nás jen ty, kteří si před sebou budou uvědomovat cestu. Cestu, která nás může dovést ke svátosti. Cestu, která nás dovede ke Kristu.

A třeba na samém konci této cesty padne los i nás...

Rozhovor s Martinem Kováčem

Tento mesiac jsme se rozhodli oprášit si trochu své jazykové znalosti a pustit se do rozhovoru se farníkem ze zahraničí. Naštěstí jazyková bariéra tu nebyla tak velká, protože Martin je ze Slovenska. Studuje tu Husitskou teologickou fakultu a dost významně se podílí na vědecké práci jak na fakultě, tak u nás v církvi. Například s naším knězem Petrem Janem Vinšem sbírají z archivů historické informace o naší církvi. A nejen o tom si s ním budeme i povídat.

Narozen: 8. 11. 1990

Studium: študent teológie

Hobby: čítaně, práca s ľuďmi, dobrá hudba, rekreačné bicyklovanie, občianske aktivity

Martine, víme, že HTF není jediná škola, kterou navštěvuješ. Některé předměty si bereš ještě z ETF a další teologickou školu navštěvuješ i u vás na Slovensku. Jak to všechno

zvládáš, kór takhle ve zkouškovém?

Pravdupovediac – sám sa niekedy čudujem ☺. Tých skúšok býva občas naozaj až nad hlavu, no z mojej strany sa, žiaľ, nedá robiť nič iné ako cestovať medzi Prahou a Bratislavou. Vyžaduje to teda predovšetkým dobrý časový harmonogram a veľa síl a pomoci od Hospodina.

Vec sa má tak, že som teológiu začal študovať roku Pána 2009, a to súbežne na katolíckej Teologickej fakulte Trnavskej univerzity v Bratislave a Evanjelickej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Viacero skutočností viedlo k tomu, že som zostal ako katolík študovať na protestantskej fakulte, čo na Slovensku nie je ani zďaleka štandardom. Postupné hľadanie ma doviedlo až k tomu, že som objavil Starokatolícku cirkev a zistil som, že na HTF UK v Prahe sa vyučuje starokatolícka teológia. V druhom ročníku som si preto podal žiadosť o grant na „zahraničné“ štúdium cez program CEEPUS a podarilo sa mi ho získať. Keďže sa mi v Prahe zapáčilo a stal som sa členom pražskej starokatolíckej farnosti, podarilo sa mi dostať ďalšie granty cez Národný štipendijný program a momentálne dvojročné štipendium cez Medzinárodný vyšehradský fond.

Myslím, že práve štipendiá a granty dávajú čiastočnú odpoveď na Tvoju otázku ako to zvládam. Vďaka finančnej podpore zo spomenutých fondov som bol v uplynulých rokoch finančne sebestačný a mohol som sa

---

Rozhovor s Martinem Kováčem

---

tak naplno venovať štúdiu a výskumu.

Ty teda píšeš i diplomovú prácu. Na jaké ji děláš téma a co tě k zpracování tohoto tématu přivedlo?

Moja prvá diplomka je zameraná na luteránsko-rímskokatolícky ekumenický dialóg po podpísaní *Spoločného vyhlásenia ku učeniu o ospravedlnení* (1999). Vyrastal som v rímskokatolíckej cirkvi a už od môjho teenagerskeho veku som sa zaujímal o dialóg medzi kresťanmi rôznych vyznaní. Spočiatku som v našej farnosti organizoval rôzne ekumenické stretnutia, či spoločné modlitby za jednodu kresťanov. Aj tieto skúsenosti výrazne prispeli k tomu, že som sa po maturite rozhodol pre súbežné štúdium katolíckej a evanjelickej teológie.

Keď som nastúpil na teologické fakulty, bolo pre mňa akýmsi prirodzeným krokom, že som sa od týchto ekumenických aktivít posunul k štúdiu ekumenických teologických dokumentov – spomedzi nich najmä tým najproduktívnejším, ktorými sú luteránsko-rímskokatolícky a luteránsko-anglikánsky dialóg. Metodické postupy týchto dialógov sa dnes používajú v ekumenickej teológii vo všeobecnosti, no v našom prostredí sa o nich hovorí a píše pomerne málo.

Viditeľná jednota Cirkvi by podľa mňa mala byť stálym úsilím všetkých kresťanov, a svojou diplomkou by som chcel k hľadaniu tejto jednoty prispieť.

Další tvoje činnost je společná práce s Petrem Janem Vinšem na sbírání archivních informací o naší církvi. Co takovéto bádání obnáší a našli jste už něco zajímavého?

Táto aktivita je len záležitosťou niekoľkých uplynulých mesiacov. Grantová agentúra Univerzity Karlovy každoročne umožňuje študentom podať žiadosť o vlastné výskumné projekty.

Koncom minulého roka mi tak napadlo, že by mohlo byť fajn zažiadať o vedecký grant na výskum dejín Starokatolíckej cirkvi v ČR (resp. ČSSR) v rokoch 1968-1989, nakoľko v rôznych archívoch leží stále veľa materiálov z tohto obdobia, ktoré dodnes neboli spracované. Keďže však nie som jediný, kto sa o dejiny starokatolíctva zaujíma, projekt sme podali v spolupráci s Petrom Vinšom a Davidom Wagnerem pod odbornou garanciou prof. Jana B. Láška, dekana HTF UK. Hoci sa výsledky

---

Rozhovor s Martinem Kováčem

---

dozvieme až niekedy na prelome března/dubna 2014, pustili sme sa do prvých prieskumných prác, aby sme takpovediac „zmapovali terén“. V prípade, že nám grant bude priznaný, by mala byť výstupom nášho projektu séria článkov, prípadne spoločná monografia.

Ja osobne v súčasnosti pracujem na materiáloch z Archivu bezpečnostných složek, kde sa nachádzajú najmä spisy bývalej štátnej bezpečnosti. Ako som však už naznačil, naša práca je zatiaľ naozaj iba povrchová. Hĺbková analýza nás čaká až v prípade prikľepnutia grantu. Do detailov preto radšej zatiaľ zachádzať nebudem ☺.

Ale opusťme teď akademickou půdu. Jak jsi poznal Starokatolickou církev v ČR a co tě vedlo k tomu se k nám připojit?

Možno to na prvé počutie bude znieť banálne, no Starokatolícku cirkev v ČR som spoznal vďaka Starokatolíckej cirkvi na Slovensku, a tiež vďaka webovým stránkam. Chcel by som pochváliť hlavne stránky brnenskej farnosti, kde som našiel pomerne veľké množstvo študijných materiálov o starokatolíckej teológii.

Po odchode z katolíckej fakulty sa sťažila aj moja situácia v rímskej cirkvi, preto som začal hľadať alternatívne možnosti môjho ďalšieho kresťanského života. Starokatolícka farnosť v Nitre nebola veľmi vzdialená – Nitra je len približne 25 km od Hlohovca – a tak som začal príležitostne navštevovať bohoslužby v Nitre ako aj občasné bohoslužby v Bratislave. Následne som sa na prelome rokov 2010/2011 stal oficiálnym členom Starokatolíckej cirkvi na Slovensku.

Už v lednu 2011 som však dostal štipendium na štúdium starokatolíckej teológie v Prahe a tak som začal študovať na HTF UK a súbežne navštevovať bohoslužby a ďalšie aktivity pražskej farnosti. Veľmi sa mi tu zapáčilo, keďže som tak nejak vnútorne cítil, že toto je to kresťanstvo, ktorému verím.

Dal som si preto predsavzatie, že ak dostanem štipendium na ďalšie štúdium v Prahe, podám si aj oficiálnu prihlášku do Starokatolíckej cirkvi v ČR. Štipendium sa mi podarilo získať – dokonca na ďalšie dva roky! V kvätne 2012 som preto poslal svoju prihlášku do Prahy ☺.

Rozhovor s Martinem Kováčem

A snad už není žádné tajemství, že se budeš v brzké době ženit. Jak vypadají přípravy? A jak mají vypadat takové správné slovenské svatby?

Uprimne povedané - pripravovať sa na svadbu popri dokončovaní magisterského štúdia je naozaj výzvou. S Luckou však spolu chodíme už 7 rokov, a tak pre nás svadba bola akýmsi prirodzeným krokom vpred v našom vzťahu.

Keďže svadba bude v menšom meste na západe Slovenska – našom rodnom Hlohovci, s vybavovaním sme museli začať pomerne skoro. Svadieb je u nás stále dosť a tak bolo potrebné zabezpečiť rezerváciu sály, hudbu, fotografa a pod...

Tradičnú slovenskú svadbu je ťažké popísať, pretože existuje viac tradícií v závislosti od regiónov. V princípe však svadby na Slovensku asi nie sú veľmi odlišné od tých českých.

Naša svadba bude v kruhu tých najbližších a samozrejme s prosbou o požehnanie toho Najvyššieho. Verím, že nám dopraje dostatok vytrvalosti...

Každopádne gratulujeme a ďakujeme za rozhovor.

Lednová ekumena v obraze

Novoroční ekumenické setkání

**Alianční týden u
Církve bratrské**

**Alianční týden v luterském
kostele**

Lednová ekumena v obraze

**Týden za jednotu křesťanu
u sv. Vojtěcha**

Týden za jednotu křesťanu v husitském kostele

Farní vyúčtování za měsíc leden 2014

Příjmy:

sbírky: 2 065,-
příspěvky: 3 050,-
dary 2 000,-
kasičky sv. Vavřinec 6 060,-
úrok 355,-

CELKEM: 13 530,-

Výdaje:

telefon: 1 096,-
varhání doprovod: 2 250,-

CELKEM: 3 346,-

ROZDÍL: 10 184,-

Stav účtu k 31.1.2014: 1 061 578,-

Stav pokladny: 38 359,-

CELKEM: 1 099 937,-